

« Ὅπως βλαβερὰ
ἢ κίνησις τῶν
παθῶν, ἐκεῖ πε-
θαίνει ὁ κόσμος »
(ἀγ. Ἰσαάκ ὁ Σύρος)

« Τὰ μέρη τῆς ψυχῆς εἶναι τὸ λο-
γιστικόν, τὸ ἐπιθυμητικόν κ' τὸ θυμι-
κόν. Ὁ νοῦς γεννᾷ τὴν βκέψη ἢ
τὸν ἐσωτερικὸν λόγον. Ὁ νοῦς δὲν
ταυτίζεται μετὰ τὴν βκέψη, ἀλλὰ δὲν
ὑπάρχει χωρὶς αὐτὴν. Ὁ ἀόρατος νῦς

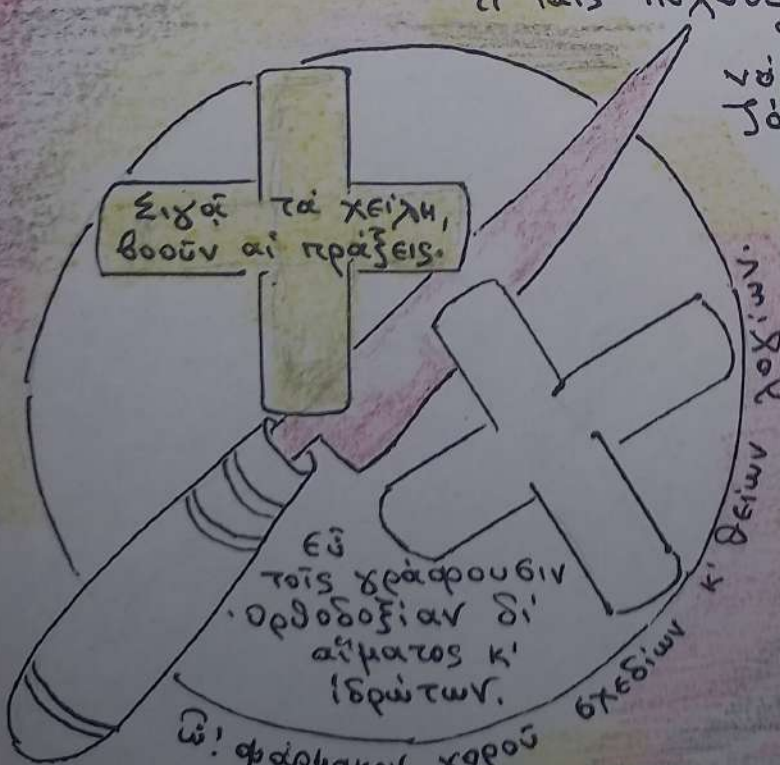
ἀποκαλύπτεται εἰς τὶς βκέψεις. Πνεῦμα
εἶναι ἡ νοερὴ αἰδμητὴ τῆς καρδιάς, ποὺ βυνεργά-
ζεται μετὰ τὸν νοῦ κ' βχηματίζει τὶς βκέψεις. Σ' αὐτὴ τὴ
λογικὴ αἰδμητὴ λειτουργεῖ ἡ βυνείδησις. Τὸν ἄνθρωπον τὸν
κυβερνᾷ τὸ λογιστικόν βέ βυνερχαβία μετὰ τὸ ἐπιθυμητικόν κ'
τὸ θυμικόν. Πρὶν τὴν πτώβη τῆς Ἀδάμ, τὸ ἐπιθυμητικὸν ἀγαπᾷ βέ
τὸν θεόν, τὸ θυμικόν (= ἀνδρεία) βυγκρατοῦβε τὸν ἄνθρω-
νὰ παραμένει μετὰ τὸν θεόν. Τὸ δέ λογιστικὸν ἔνωβε

τὸν ἄνθρω-
πον μετὰ τὸν θεόν. Τότε
τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀ-
ναπαύεται
εἰς τὴν ψυ-
χὴν τοῦ
ἀνθρώπου.
Ὁ νοῦς τῆς
ἀνθρώπου ἦ-
ταν νῦς
θεοῦ.
Μετὰ τὴν
πτώβη τῶν

Ἀδάμ οἱ ψυχικὲς δυνά-
μεις διαβλαβίστηκαν κ' ἐβρίθκονται βέ διαμάχη, ἐπῆλθε
βκοτισμὸς κ' λογισμοὶ πλάνη. Ἡ πίστις παρέχει γνῶ-
βη ἀνώτερη ἀπ' αὐτὴ ποὺ ἀποκτῶ με μετὰ τὶς αἰδμη-
βεις ». (ἀγ. Ἰωάννης ὁ Βαλαβκηνός).

« Ταῖς πολυοδίαῖς βῆ ἐκοπίαβας » (ἱερεμίας)
βμη. πρὸς πᾶβαν ἀβέ βειαν κι-
νῶμενος ὁ λαὸς κοπιάζει βκοτι-
ζόμενος ψυχικῶς, γενόμενος
θμριώδης κ' δαιμονιώδης,
μη' ἔχων βείαν ἀνάπαυβη
διὰ τῆς θμριβῆβς τῶν
ἐντολῶν τῆς κ' ἀποβουβῆ
κοινωνίας τῶν κακοδῶβων.

Σίγα τὰ χεῖλη,
βοοῦν αἱ πράξεις.

Εἰ
τοῖς χράφουβη
ὀρθοδοξίαν δι'
αἵματος κ'
ιδρώτων.

ὦ! φάρμακον χοροῦ

« Χριστιανὸς ἔβτιν, ἀχμθινὸς
οἶκος θεοῦ λογικὸς, ἀποτελῶ-
μενος ἀπὸ ἔργα ἀγα-
θα κ' δόγματα
ὀρθά ».
(Μ. Ἀθανάβιος ΡG: 28, 549).